

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2014 r. – Sequoia Capital Operations przeciwko OHIM – Sequoia Capital (SEQUOIA CAPITAL)

(Sprawa T-369/14)

(2014/C 253/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sequoia Capital Operations LLC (Menlo Park, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: F. Delord i A. Rendle, solicitors, oraz G. Hollingworth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sequoia Capital LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie R 1457/2013-4;
- nakazanie Urzędowi i Sequoia Capital LLP pokrycia własnych kosztów poniesionych przez nich w związku z postępowaniem przed Urzędem i Sądem oraz kosztów strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „SEQUOIA CAPITAL” dla usług z klas 35, 36 i 42 – wspólnotowy znak towarowy nr 7 465 347

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Sequoia Capital LLP

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy nr 4 102 141 „SEQUOIA”, zarejestrowany dla towarów i usług z klas 9, 16 i 36

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Volkswagen przeciwko OHIM (ULTIMATE)

(Sprawa T-385/14)

(2014/C 253/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie R 1787/2013-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy ULTIMATE dla towarów i usług z klas 12, 28, 35 i 37

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2014 r. – Fih Holding i Fih Erhvervsbank przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-386/14)

(2014/C 253/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fih Holding A/S (Kopenhaga, Dania); i Fih Erhvervsbank A/S (Kopenhaga) (reprezentowane przez: O. Koktvedgaard, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 marca 2014 r. C(2014) 1280 wersja ostateczna w sprawie pomocy państwa SA. 34445 (2012/c) zastosowanej przez Danię w celu przeniesienia udziałów związanych z własnością nieruchomości z FIH na FSC; i
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim Komisja uznała, że „żaden podmiot gospodarczy nie miałby zamiaru dokonania inwestycji w sposób i na warunkach równoważnych ze sposobem i warunkami ustalonymi w umowie dotyczącej zakupu udziałów” (motyw 93) oraz że „w wyniku tego środki nie są zgodne z MEOP” (pkt 93 i 99) oraz w art. 1 ust. 1, że przekazanie aktywów stanowi pomoc państwa.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że FSC nie powinna być porównywana do prywatnego inwestora, który kieruje się długoterminowymi perspektywami dotyczącymi rentowności zainwestowanego kapitału, lecz do prywatnego wierzyciela, który zamierza do uzyskania zapłaty kwot należnych mu od dłużnika znajdującego się w trudnych warunkach finansowych, w wyniku wcześniej istniejących zobowiązań spoczywających na FSC.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim stwierdzone zostało w motywie 116, że ulga kapitałowa brutto, będąca skutkiem środka wynosi 375 milionów DKK, za co należy się wynagrodzenie, i przeniesiona wartość wynosi 254 milionów DKK powyżej rzeczywistej wartości gospodarczej, i musi zostać odzyskana, oraz w art. 1 ust. 2 oraz w Warunkach zobowiązaniu nr 6, dokonuje zaakceptowania tego.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim Komisja ustala w motywie 103 (a) „korzyść związaną z formułą umowy zakupu 0.73 bilionów DKK”, oraz w motywie 103 (b) „wynagrodzenie za inwestycję kapitałową (1.33 bilionów DKK)”. W wyniku tego brak jest podstaw do dochodzenia wynagrodzenia za ulgę podatkową, jakiej dochodzi Komisja w art. 1 ust. 2 i zobowiązaniu nr 6.